

בס"ד ד' אלול ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 19:12
 צאת השבת - 20:02
 רבנו תם - 20:53
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 683
 @ במוצ"ש **סליחות** בלוויין עם ר' **משה חבושה** הי"ו
 בביה"כ "אוהל מועד" בשעה 20:24 לאחר שיעורו של מן.
 @ ביום רביעי בערב "ברכת הלבנה".
 @ ביום חמישי ט' אלול הילולת דן בן יעקב זיע"א.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

פרשת שלח

מעייני הפרשה:
 המצווה להקים שופטים ושוטרים להשיג על הסדר, ואזהרה על הקמת מצבה לעבודה זרה.
 העונש על עבודה זרה.
 משפט המלך בישראל, זכויותיו וחובותיו.
 איסור כישוף, אזהרה לשמוע לנביא אמת ולהעניש את נביא השקר.
 דיני רוצח בשוגג ובמזיד, איסור הסגת גבול ועונשם של עדים זוממים.
 מצוות עגלה ערופה.

כפסידין: "אנכי אנכי" (ישעיה נא)

"לא הטע כלך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך"
 אזהרה לנטוע אילן ולבונה בית בהר-הבית (רש"י). המקום הקדוש צריך להיות נאה בעיניך בזכות קדושתו ולא בזכות קישוטים חיצוניים כגון עצים נאים ובנינים מפוארים. אם מבקש אתה לקדשה בקישוטים חיצוניים, הרי משמע שאתה מזלזל ביופיה המקורי של הקדושה. לפיכך אמרו חכמינו: "כל המעמיד דיין שאינו הגון כאילו נוטע אשירה אצל המזבח" (סנהדרין ז') - אם ממנים דיין שאינו הגון מצד התנהגותו בדברים שבקדושה, אלא שיש בו מעלות חיצוניות כגון השכלה גבוהה וכשרון-נאום, הרי זה "כאילו נוטע אשירה אצל המזבח", שבמקום היופי המקורי והפנימי של תורה ויראת-שמים מבכרים את היופי החיצוני המקושט. (אבני אזל).

"שופטים ושוטרים תהיין כך" (ט"ז י"ח)
 לכאורה תיבת לך מיותרת. הכוונה: שופטים ושוטרים תתן לך - לך על כל דיין ודיין. אתה הדיין צריך שתשפוט את עצמך תחילה ותסיר את המעוות, ואחר כך הדיינים יעשו כן ושפטו את העם משפט צדק - שיהיו דבריהם נשמעים ויהיה המשפט בצדק. (זרע יעקב)

"כי תשיח יעוור עיני חכמים"
 הגמרא (כתובות קה"ב) מפרשת כך את המילה שוחד: "מאי שוחד? - שהוא חז"ל. הכוונה לדיין, שכן בגמרא (שבת כ) נאמר: "כל דיין הדין דין אמת לאמיתו נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית", אבל אם הוא לוקח שוחד ודינו אינו אמת, הוא נותר "חז"ל - בלא שותף."
"פן ימות במלחמה ואיש אחר יתכבדו" (כ"ה)
 פירש רש"י: "ודבר של עגמת נפש הוא זה." מוזר! זה שאדם מת במלחמה מילא; אבל שאיש אחר יחנוך את ביתו זוהי עגמת נפש! אלא שעגמת נפש היא שאדם מישראל ימות במחשבה זו; שברגעיו האחרונים במקום הרהורי תשובה יעשה חשבון מיהו זה שיחנוך את ביתו במקומו. (רא"מ מגור)

"צדק צדק תרדוף" (ט"ז כ)
 יש לפרש בדרך רמז כפל הלשון צדק צדק על פי מה שאמרו חז"ל, שאם יש לאדם מאה זוז לתת צדקה **מוטב שיתן עשרה זוז לעשרה מקומות** ולא לתת כל המאה זוז למקום אחד. טעם הדבר כדי שבזה ירגיל את עצמו במצוות הצדקה, והרגל על כל דבר נעשה שלטון (מהרש"א). זהו שאמר: **צדק ועוד צדק תרדוף** ולא לתת הצדקה למקום אחד והרי הוא כמבואר. (אור משא)

פנות הניבים והפתגמים
פה מפיך מרגליות = פנוי לנואם משפח, המשמיע דברים של טעם. מרגלית = פנינה. אכן יקרה נוצצת.
דוגמה: אני נהנה לשמוע את ידידי הלשונאי, ממש פה מפיך מרגליות.
מקור: אלישע בן אבויה היה רבו של ר' מאיר. לאחר שאלישע יצא לתרבות רעה, נודע בין החכמים בשם "אחר". היו שהסבירו את הדבר במקרה הבא: חוצפית המתרגמן היה אחד מעשרת הרוגי מלכות. לאחר שנהרג חוצפית, ראה אלישע חזיר, הגורר את לשונו. מקרה זה זעזע את אלישע, והוא אמר על חוצפית: פה שהפיק מרגליות - ילחץ עפר! כלומר: הנהו גורלו של חכם גדול, שפיו הפיק תמיד מרגליות? על-כן יצא אלישע לתרבות רעה.
 (ניבונקו)

"כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"
 אמר הרב מאפטא זצ"ל: אפילו אם הדיין מוסיף להיות צדיק גם לאחר קבלת השוחד, שכן ראה ולא ידע מאומה על כך, בכל-זאת יש בכוחו של השוחד לסלף את בינתו ואת דבריו. מכאן יש ללמוד קל-וחומר: אם נגיעה יש בה כדי לעוות את העינים, הרי מכל-שכן "מידה טובה מרובה ממידת פורעניות" - שאם אדם מסלק מעל עצמו את כל הנגיעות והפניות וטורח לרדוף אחרי הצדק, עיניו נפקחות ומוארות להשיג ולהבין את האמת.
"ויצאו קנזיך ושפטיך ומדדו אכל הערים..."
 "ומדדו". ב' דין ואידך ומדדו את תכנית שמודדן מראשו שהוא עיקר תכונת האדם: אשר. אותיות ראש שמודדן מראשו: אשר סביבות החלל בגימטריא בראשו של הרוג. (בעל הטורים)

"קול יון וקול חמה, קול חתן וקול כלם" מזל טוב ואיחולים לבניים לידודנו
 מרדכי ורובית דאידי הי"ו בני ואירנה עזרפרד הי"ו לנישואי מיישאכ' הי"ו עם שיראל-כ'אה מנב"ת יח"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו מכול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 העלון טעון גניזה

הביטוי "עין בעין"

הביטוי "רואים עין בעין" מתאר שני אנשים המסכימים על משהו. מופיע במקרא 3 פעמים בלבד. פעם אחת בפרשת שופטים, פעם בישעיהו בהפטרת פרשת שופטים, ופעם בפרשת שלח. המשמעויות קצת שונות בכל פעם.

בפרשת שופטים : "ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה ה' בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה ה' וענגד עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפנייהם יומם ובעמוד עשך לילה". הרמב"ן מפרש: והוכפל "עין בעין", כדרך בני אדם שענינו יראו את ענינו בדברו אתו, וכן פנים בפנים דבר ה' עמכם (דברים ה ד).

"עין" לשון מראה, ועינו כעין הדבולח, הכוונה בפסוק זה הינה לקירבה המיוחדת בין בני ישראל לבין ה'.

דברים יט כא : "ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל". הכוונה מזכירה את המונח הידוע "עין תחת עין", ובדאי המשמעות שונה.

ישעיהו נב ח : "כי עין בעין יראו ושוב ה' ציון". הספורנו מפרש: כלומר יראו במראה הנבואה כי שב הכבוד לציון. וכן אשר עין בעין נראה אתה השם כי כולם הייתה בהם רוח הנבואה במעמד הר סיני מלבד הכבוד שראו בחוש העין. הצירוף מראה על קירבה לה'.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

ותלמוד תורה כנגד כולם

אחת ההחלטות הקשות ביותר של האדם היא קביעת הסוג והמיקום של חינוך ילדיו. לא כולם ממתנים את עצמם בזרם כלשהו ולא לכולם יש השקפה ברורה מבחינת הנהגה (חב"ד, ברסלב, ליטאים, דתני-לאומי, חרדים, חוזרים בתשובה וכו'), ולכן במקרים כאלה קשה מאוד לבחור היכן אנו רוצים שילדנו ילמד ויתחנך. ואף על פי שלפעמים אנו כן יודעים באיזה צד של המתנס אנו נמצאים, קשה לקבל ולהחליט האם אנו באמת רוצים את החינוך שאותו גוף מציע.

למשל, הורים דתיים רבים שולחים את ילדיהם להתחנך בבתי ספר חילוניים-ממלכתיים, שכן אינם מוכנים לוותר על שיעורי מולדת, מוסיקה ותנועה. לעומת זאת הורים חילונים למהדרין, מעדיפים שילדיהם ילמדו בבתי ספר דתיים, כדי שלא יפסחו חלילה על שיעורי דינים, תושב"ע ומשנה והכל בשביל המורשת. ולכן כל העניין הסבוך הזה מלווה לעיתים את ההורים שבוחרים לילדיהם בתי ספר הנחשבים לאיכותיים ומצליחים יותר ואינם מביאים בחשבון את הקשיים שהילדים חווים ושואלי לא יוכלו לעמוד בלחץ החינוך בבית הספר שבחרו הם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

כ'אהרן ז'רפי הי"ו
שתום לסעודה הרביעית בלויין
זכות השיעור בלויין של מרן הר"ה י' **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתו והצלחת כל משפחתו. שיזכו לפרנסה טובה ואושר ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. ולהבדיל לע"נ **תורניה בת סאלם ז"ל**

מרכות ואחיות אפסיים

כ'מישאל וקרן חורי
להולדת ה**בן נ"י** יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב. וברכה והצלחה **לשלמה וג'ולייט בעיזי** שירונו נחת ושלווה.

ארגון "אברהם יגל"

מזמין את הציבור לשיעורו בלווין של מרן פאר הדור הר"ה י' **יוסף שליט"א** ו**בנו הרב הראשי לישראל** הר"ה י' **יהק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "**איהל מועד**" רח' הנשיאים 3, יבנה. שיחל במוצאי שבת **בשעה 21:30**

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

כ'מישפחה טייטל ובני ביתם הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין של מרן הר"ה י' **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות פרנסה טובה, שלום בית נחת ושלווה והצלחה בלימודים לילדיהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

קול פון אנה, קול חנון וקול כלב"

מזל טוב ואיחולים לבבנים **כ'מקסים ורינה יפרה הי"ו** אכיהו ו**אביגיל מויאל הי"ו** לנישואי ה**זנייה-הזיאל עם צ'יל** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

לנשים הצדקניות

לזיכוי הרבים מתקיימת מכירת **מטפחות אופנתיות במחירים לכל ניס**. וכן קורס מזורז לקשריה באומנות מיוחדת. פרטים : **נטלי 050-9247245**

ולאחריו אמירת סליחות עם הפייטן ר' משה הבישה

השידור יוקרן על **מסך ענק** מתקיימת **סעודה רביעית כשרה למהדרין**. (בחסות מאפייט בית הלחם בהנהלת אבי מוסאי הי"ו). **מקום מיוחד לנשים**.

"קול פון אנה, קול חנון וקול כלב"

מזל טוב ואיחולים לבבנים **כ'יעקב ורחל נהרי הי"ו** **כ'איתמר ועליזה יהודה הי"ו** לנישואי דוד הי"ו עם **רנה מנב"ת** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

בריאות והחלמה איתנה :

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו **ציון נאמן בן מרים הי"ו** **משה נאמן בן מרים הי"ו** **מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו** **אברהם נאמן בן מרים הי"ו** **ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו** **מרים דויד בן פרי הי"ו** **גולשן באבא בת מרים מנב"ת** **מרים נסימי בת זליכה מנב"ת** לחולי ופצועי **צה"ל ועם ישראל**.

לע"נ הצנועה והענוה

עדנה שהיו בת **קדמחאר ומירזה ז"ל** ביום שלישי ז' אלול פקידת שנתה

רפואה שלימה לפרינה כלימי

בת פאוזיה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. ותזכה לשנים רבות וטובות.

רפואה שלימה

כ'יהיאל-שאול אברג'ל בן **סעדה שושנה הי"ו** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות יחד עם רעייתו ה**בור-מיטל בת מזל מנב"ת** שיזכו לפרנסה טובה בריאות ושלום בית וירונו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל מזל דיין בת עליה ז"ל דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שרלי שלום אליהו מטווי בן מרסל ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בכאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

חודש אלול - הלכות סליחות

א. מראש חודש אלול עד לאחר יום הכיפורים הם ימי רצון, ואף שבכל השנה הקב"ה מקבל תשובה מן השבים אליו בלב שלם, מ"מ ימים אלו מובחרים יותר ומזומנים לתשובה להיותם ימי רחמים ומי רצון, כי בראש חודש אלול עלה משה רבינו אל הר סיני לקבל לוחות שניות, ונשתהה שם ארבעים יום וירד בעשרה בתשרי שהיה אז גמר כפרה שאמר לו הקב"ה "סלחתי כדברך", ומאז הוקדשו ימים אלו לימי רצון ויום עשירי בתשרי ליום הכיפורים.

ב. מכיון שאלה הם ימי תשובה, נוהגים לקום באשמורת הבוקר לומר סליחות ותחנונים מיום ראש חודש אלול עד יום הכיפורים.

ג. צריך לומר את הסליחות והתחנונים בנחת ובמתינות ובכוונה, ואסור להזכיר י"ג מדות שלא בכוונה, ומה שנהגו לומר "עננו אבינו" וכו', "עשה למען שמך" וכו' במהירות, יש לבטל מנהגם.

ד. הזמן הראוי ביותר לאמירת סליחות בימים אלה - מחצות הלילה ואילך, שאז הוא עת רצון והתעוררות מידת הרחמים, וזמן חצות הלילה הוא שתיים עשרה שעות לאחר חצות היום כשהחמה בראש כל אדם, דהיינו בסוף שש שעות זמניות מזריחת החמה עד שקיעתה, ומ"מ קהל ועדה שאין באפשרותם להשכים לסליחות בעוד לילה, יכולים לומר סליחות בשעות הבוקר המוקדמות, או אפילו לפני תפילת מנחה, ויחיד שנמצא בבית הכנסת שנוהגים שם לומר סליחות לפני חצות הלילה, ישב בדד וידום ולא יענה עמהם י"ג מידות.

ה. תלמידי חכמים ובחורי ישיבה שאי אפשר להם לקום יום יום באשמורת לסליחות - שדרכם לעסוק בתורה בתחילת הלילה, ואם ישכימו לקום לסליחות יתבטלו מלימודם ביום, ישתדלו על כל פנים לקום בקצת לילות, כגון בשני ובחמישי להשתתף עם הציבור באמירת הסליחות ואם הולכים לישון אחר חצות הלילה נכון שיאמרו קצת סליחות לפני שישנו לאחר עריכת סדר תיקון חצות.

ו. פקידים ופועלים שכירים ומלמדי תינוקות שאינם רגילים להשכים לקום בעוד לילה, ואם ישכימו לסליחות קיים חשש שלא יוכלו לעשות מלאכתם באמונה, רשאים להמנע מלקום יום יום, וישכימו לפרקים בשני ובחמישי ובעשרת ימי תשובה.

ז. הסליחות שנאמרו בלשון ארמית (תרגום), כגון "רחמנא" אין ליחיד לאומרים, מפני שאין מלאכי השרת מכירים בלשון הארמית, ולכן כשעדיין לא באו עשרה להשלים מניין, ידלג השליח צבור "רחמנא" ושאר סליחות הנ"ל וכשיבואו עשרה יחזרו ויאמרו בעשרה.

ח. הקמים באשמורת לומר סליחות, יברכו כל ברכת השחר עם ברכת התורה, ורק לאחר מכן יאמרו הסליחות הכוללות מזמורים ופסוקים מפני שיש אומרים שאין לומר שום פסוק אפילו דרך בקשה ותחנונים לפני ברכת התורה - ונכון לחוש לסברתם.

ט. משנכנס חודש אלול כשכותב אדם אגרת לחברו, צריך לרמוז בהתחלתו שמבקש עליו - "לשנה טובה תכתב ותחתם".

י. מנהג חסידות להחמיר לבדוק בחודש אלול את התפילין, אבל אין זה חיוב מעיקר ההלכה. ובמזוזות, מעיקר ההלכה חייב לבדוק פעם אחת בכל שלש שנים ומחצה, ומנהג חסידות להחמיר לבדוקן באלול מדי שנה בשנה.

יא. מותר ומצווה לעשות נישואין בכל ימי חודש אלול, ואין בזה כל חשש לא מצד ההלכה ולא מצד מנהג, וכן המנהג פשוט בכל תפוצות ישראל.

"מכל מלמד" השכלתי... תקציר פרשת שופטים

פרשת שופטים ממשיכה את נאום המצוות של משה רבנו וגם פרשה זו כוללת מצוות רבות. רבות מן המצוות הן בדיני השלטון והמשפט ולכן השם שופטים יאה לפרשה. המצווה הראשונה עוסקת במינוי שופטים והדרישות החמורות מהשופטים. הביטוי "צדק צדק תרדוף" לקוח מהפרשה. לאחר מינוי השופטים יש גם לקבל את מרותם ואת משפטם. בנוסף, כבכל פרשות ספר דברים גם בפרשה זו אזהרות מרובות על עבודה זרה ועונשים חמורים לעובדי העבודה הזרה.

פרשייה מרכזית היא פרשיית המלך, פרשה הדנה בנושא המלוכה בישראל. יחס התורה למלוכה אינו שלילי. על המלך יש מגבלות רבות. לא להרבות לו סוסים, לא להרבות לו נשים ולא להרבות לו כסף וזהב. על המלך חובה לכתוב לו ספר תורה וכלשון התורה "והייתה עמו וקרא בו כל ימי חייו..." המלך עצמו אינו מעל העם ואינו מעל החוק.

התורה מפרטת את מתנות הכהונה (ראשית הדגן התירוש והיצהר, ראשית הגז וכן זרוע, לחיים וקיבה של כל בהמה) ומזהירה שוב מפני נביאי השקר המסיתים את העם לעבודה זרה ובהם גם האוב והידעוני. משה מדגיש שוב את הציווי להקדיש ערי מקלט בארץ ישראל.

פרשת שופטים מייחסת חלק נכבד לדיני המלחמה. למי מותר לא לצאת למלחמה ובאילו תנאים ועל ההתנהגות במלחמה. התורה דורשת לפתוח עם כל עיר בקריאה לשלום ולכניעה. התורה אוסרת לכרות עצי פרי למען שימוש בהם במצור על עיר אחרת.

סיום הפרשה עוסק בעגלה ערופה. עגלה ערופה הינו טקס הנערך כאשר מוצאים גופה בשדה מחוץ לעיר. לאחר שזקני הסנהדרין מודדים לאיזו עיר הגופה קרובה ביותר, זקני אותה עיר צריכים לערוך טקס כפרה על הדם הנקי ואף לומר "ידינו לא שפכו את הדם הזה".

רפואה אלטרנטיבית

מהו כולסטרול?

שומן המגיע מן החי בלבד ולא מן הצומח. הדבר חשוב מאוד היות וצוחקים עלינו המשוקים ובמוצרים שבכלל אינם מן החי מתהדרים הם שהמוצר הינו "ללא כולסטרול" ואפילו מבליטים את הנושא במדבקה על המוצר.

הכולסטרול חיוני לגוף על מנת לקיים תהליכים ביולוגיים חיוניים אך כאשר בעודף, שוקע הכולסטרול בדפנות כלי הדם ומייצר שלל מחלות כגון: טרשת עורקים, חסימת כלי הדם ללב כשהתוצאה היא התקף לב או למוח ואז התוצאה הינה שבץ מוחי. ומהיכן מגיע הכולסטרול?

שני שליש מהגוף שלנו - "יתוצרת עצמית" ושליש מהמזון מן החי אותו אנו צורכים. ישנה סכנה בריאותית אמיתית כשהכולסטרול הרע הינו גבוה וכדי להפחיתו יש לטפל באמצעות שינוי תזונה שמיועדים להפחית כולסטרול. (המשך בשבוע הבא...)

חריץ גבינה בולגרית, ובגאט
בעיירה יהודית קטנה על קו הגבול בין ליטא לפולין, אי אז בימים, היה היו שני ידידים טובים וותיקים, שנהגו לפרגן זה לזה על כשרונם המקצועי.

קיר לבנים משותף הפריד בין המאפייה הצנועה של ר' אפרים בגאטי, לבין המפעל הקטן ליצור גבינות של שרגא גבנוני. הודו לה' כי טוב, תחרות עסקית לא היתה ביניהם, אם כי העניות היתה לחם חוקה של אותה עיירה ציורית וקטנה, שמרבית תושביה היו חוטבי עצים ושואבי מים, קשיי-יום להפליא.

הנה כי כן, לא פעם ולא פעמיים ההכנסה היומית של השניים היתה זעומה, וחלון הראווה שלהם נותר עמוס בגבינות ולחמניות.

בוקר אחד העלה שרגא גבנוני, תוך לעיסת חריץ גבינה בולגרית ותחיבת זיתים שחורים לפיו לאינון הטעם - רעיון לא מקורי במיוחד.
"מה דעתך מר בגאטי, שנעשה בינינו עיסקה נחמדה, שבוודאי תשמח את שנינו, את נשותינו ובני ביתנו?"
"כולי אוזן" השיב אדון בגאטי תוך כדי לישת עיסות בצק בגודל בינוני "אם זה יוסיף לנו לפרנסה, אז בכבוד מוכן אני לשמוע את עצתך".

"תראה פרויקה, אני מעריך מושבע של הבגאטים שלך, ואתה חובב אדוק של חריצי הגבינה הבולגרית שלי, ואנחנו מדי בוקר רוכשים בכסף מלא זה מזה, גבינה ובגאטים. זה מיותר ולא רציני. אני מוכן להעמיד לך כל בוקר חריץ גבינה בולגרית במשקל קילוגרם אחד, ואתה תעביר לידי בקניין גמור, באגט ארוך וטרי אף הוא במשקל קילוגרם אחד. 1,000 גרם גבינה מול 1,000 גרם באגט, וששון ושמחה במעוננו, אין לי ספק שנשותינו תשמחנה ותרננה מכם שהמעות בכיסנו והשפע ירווח במעוננו".

"קניתי את הרעיון" השיב פרויקה ותחב לתנור שלושה באגטים באורך מטר ועשרים כל אחד. העיסקה הפשוטה והמשביעה יצאה לדרך, תוך כדי לחיצות ידיים וטפחות הדדיות על השכם.

בגאטי את גבנוני פתחו את הבוקר שלהם (לאחר תפילת נץ כמובן) בכך שמר גבנוני מניח חריץ גבינה בולגרית גדול מימדים עטוף בנייר, על דלפק המכירה של פרויקה בגאטי. חמש דקות אחר כך נכנס בגאטי עם באגט אדיר מימדים לגבנוני של גבנוני ומניח על דלפקו, את הלחם האפוי והמדיף ניחוחות מעוררי תיאבון. חצי שעה אחר כך מגיע ילד מכל משפחה, והללו אצים רצים לביתם אווחזים באגט וחריץ גבינה בולגרית כדי להכין את הכריכים לבית הספר.

כך, מפעם לפעם היה מתווסף לבאגט תבלין כמו זעתר, או שומשום נורבגי, מעת לעת היה נספג קימל או פלפל שחור ומוסיף ארומה טבעית לחריץ הגבינה הבולגרית. בקיצור העיסקה עשתה שמח לכל הנוגעים בדבר".

אחרי חצי שנה, כמעט מבלי משים וללא הודעה מוקדמת - ומתוך אמון מלא - מניח שרגא גבנוני את הבאגט החם על משקלו, ועיניו מתפלבלות, המחוג השחור נעצר על קו-המשקל: 800 גר'. הבאגט, ריבונו של עולם, שוקל 200 גר' פחות ממה שסוכם...

אדון גבנוני עדיין דן לכף זכות את ידידו האופה, והחליט לשקול את הבאגט גם למחרת.

לא יאומן כי יסופר, אם בתחילה סבר גבנוני כי הדבר נעשה בטעות, בתום לב, מבלי משים, אזי במשך שבוע ימים, כמו שעון שווייצרי, משקל הבאגט של פרויקה בגאטי עמד על 800 גרם בדיוק. סערה של פרץ רגשות על נוכלותו של ידידו האופה, החלה מפעפעת בקירבו של יצרן הגבינות, וביום השמיני כשגילה שמשקל הלחם ירד ל- 750 גרם, הוא רץ בזריזות לבית-הדיון בעיירה, וביקש מהדיון המכובד ירחמיאל חרוזי, לפתוח תיק תביעה כנגד ידידו, אשר גזל ממנו במשך למעלה מחצי שנה... 200 גרם מאפה בכל יום..."

ובכן כבר בשעת הצהריים הוזעק פרויקה בגאטי על ידי שליח בית הדיון לעמוד בפני הדיון חרוזי, וכשגילה להפתעתו מי התובע, בלע את לשונו מתדהמה.

"ריבון העולמים, ר' גבנוני, אתה תובע אותי על גזל מה פשעתי? מה חטאתי? איך אתה מעז להעלות על דעתך שאני אפרוץ לחנותך ואגנוב?"

"תרגע פרויקה, תרגע" ביקש חרוזי הדיין. "שרגא גבנוני טוען שבעיסקת החליפין שלך, לפיה הוא גמער לך חריץ גבינה במשקל 1,000 גרמים, אתה אמור להעביר לרשותו באגט במשקל 1,000 גרמים... והנה וראה...". וכאן שולף הדיין חרוזי חמישה או שישה באגטים - כולל הבאגט הטרי - מתחת שולחנו ומניח אותם על המשקל שלפניו.

"עיניך הוראות פרויקה, הבגאטים שלך שוקלים 800 גרם, ואולי קצת פחות, מה לעשות חברך גבנוני צודק, כל יום גזלת ממנו 200 גרם לחם, תכפיל במאה ושמונים יום, מדובר בסכום רציני... הלא כן?" הביע תמיהה הדיין חרוזי. "והנה יש לך להגיד על ההוכחה הבוטה הזו? ביקש חרוזי מכבוד האופה.

גרד אדון בגאטי את פדחתו במבוכה והשמיע את משפט המחץ: "כבוד הדיין חרוזי, אני מאד מצטער, יתכן שנפלה פה אי-הבנה. גבנוני ידידי הוא הזריז מבינינו, והוא החלוץ שמעביר אלי מדי בוקר חריץ גבינה. אני מניח את החריץ על המאזניים שלי ומניח מן העבר השני באגט באותו משקל, אם אני יוצא מתוך הנחה שהחריץ הבולגרי של גבנוני שוקל 1,000 גרמים, אזי גם הבאגט שוקל 1,000 גרמים, אבל אם החריץ שהועבר לידי צנום יותר... אז הבאגט... אף הוא - מצטמק ורע לו..."

והנה דווקא הבוקר, מפלאי תמים דעות, אף אחד מילדי לא בא לקחת את החריץ של גבנוני והוא ניצב לו עדיין עטוף בחנותי, הבה ניגש לשם נשקול את החריץ, ואז ניווכח מי מבינו הגזלן".

אין כאן מקום להאריך במילים, חריץ הגבינה של גבנוני נשקל מכל הצדדים ובכמה משקלות ונמצא משקלו כ- 800 גרם. ומי הגזלן??

חשבתי לעצמי שזה סיפור חינוכי וראוי ללמדנו מוסר גדול. השם - צילך, הקבי"ה הוא הצל שלנו, אנחנו גונבים, משקרים, מזיקים, כך גם ההנהגה האלוקית כלפינו. מודדים לנו מידה כנגד מידה, וברגע האמת נחשף קלונו לעין השמש, כאשר המאשים נהפך לנאשם.

הסיפור הוא אומנם ססוגי ושופע מוסר השכל. אולם שיהיה ברור, המוסר-השכל תמיד נשאר נוקב, מרעיד לבבות, מחוייך אך גם מחייב חשבון נפש.

(קובי לוי "העתונאיי")